

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Németh H. Gábor Ügyvédi Iroda (... , ügyintéző: dr. Németh H. Gábor ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Schmidt Gábor ügyvéd (....) által képviselt dr. alperes neve (....) alperes ellen eredeti állapot helyreállítása és kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2009. november 23. napján kelt, 3.P.20.606/2007/43. számú ítélete az alperes 44. sorszám alatti fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, az ítélet indokolásának fellebbezéssel érintett részéből, a 13. oldal első bekezdésének hatodik sorából mellőzi az arra való utalást, hogy „az alperes az általa alkotott „Vetindex” megjelölést a felperesi társaság rendelkezésére bocsátotta”, mellőzi továbbá a 13. oldal harmadik bekezdésének első mondatát és a 16. oldal első bekezdésének első mondatát.

Köteles a felperes az alperesnek 15 napon belül 17.500 (Tizenhétézer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget megfizetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a felek közti ... 24. napján kelt megállapodás és az ahhoz kapcsolódó ... 21. napján kelt pontosító rendelkezés nem jött létre, ezért a bíróság elrendelte a lajstromszámú védjegy tekintetében az alperes védjegyjogosultságának a védjegylajstromból való törlését és a felperes védjegyjogosulthként történő bejegyzését. Az ezt meghaladó keresetet a bíróság elutasította. Továbbá a bíróság az alperes védjegyjogosultságának a védjegylajstromból való törlése iránti viszontkeresetének helytadott, ezt meghaladóan a viszontkeresetet elutasította. Végül akként rendelkezett, hogy a felperes 444.000 forint, az alperes 60.000 forint illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt illetéket köteles külön felhívásra megfizetni, míg a perrel kapcsolatban felmerült egyéb költségüket a felek maguk viselik.

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, amelynek módosítását követően az elsőfokú bíróság döntését érdemében már nem támadta, kizárólag az indokolásának egyes, pontatlannak és rá nézve hátrányosnak talált megállapításai

mellőzését kérte a felek között folyamatban lévő vagy majd megindítandó eljárások miatt.

A szellemi termékéhez fűződő tulajdonjogával kapcsolatos érdemi érvei alapján tévesnek találta az ítéletnek a 13. oldal első és harmadik bekezdésében, valamint a 16. oldal első bekezdésében szereplő megállapításait. A másodfokú tárgyaláson előterjesztett kérelmében sérelmezte és mellőzni kérte az elsőfokú ítélet indokolásából a 13. oldal 2. bekezdésében, a 15. oldal 1. és 2. bekezdésében, valamint a 16. oldal 2. és 5. bekezdésében szereplő megjelölt részeket is.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján. Az eredeti fellebbezéssel nem érintett indokolás részeket a Pp. 247. §-ának (2) bekezdésére utalva kérte figyelmen kívül hagyni. Érdemi álláspontjának lényege az volt, hogy a perbeli védjegy jogosultja nem vitásan ő és az alperes szerzői jogával alaptalanul érvelt.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet kizárólag a fellebbezéssel érintett körben - a vitatott indokolás tekintetében - bírálhatta felül.

Az alperes ítéleti indokolás-részeket támadó fellebbezése az alábbiak szerint részben alapos.

A megállapított tényállás lényege szerint a felperesi társaságot 2003-ban az alperes és a perben nem álló H. P. alapították, akik 2005. szeptember 21-ig önálló képviseletre jogosult ügyvezetői voltak, majd 2004. július 30. napjától a társaság jelentős befolyással bíró tagjává vált az I. Kft. is, a tagok 2004. augusztus 5-én szindikátusi szerződést is kötöttek. A felperesi társaság egyik célja az állatorvosoknak szóló, Vetindex című nyomtatott kézikönyvből és CD-romból álló gyógyszer-információs kiadvány megjelentetése volt, amelynek ötlete az alperestől származott és ő készítette a Vetindexben szereplő állatgyógyászati termékek leírásainak rövidítését.

A Magyar Szabadalmi Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) a felperes javára 30-i elsőbbséggel .szám alatt védjegyként lajstromozta a „VetIndex Pro therapia optima: +” színes ábrás megjelölést a Nizzai Megállapodás szerinti 35., 41. és 44. szolgáltatási osztályok körében.

A felperesi társaság, akinek képviseletében H. P. járt el és alperes 2005. június 24. napján Megállapodást írtak alá, majd 2005. november 21. napján a peres felek aláírtak egy un. Pontosító rendelkezést is, amely szerződések alapján a Hivatal 2006. január 4. napján kelt határozatával a védjeggyel kapcsolatos jogutódlást tudomásul vette és a védjegy jogosultjaként az alperest jegyezte be a védjegylajstromba.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság a taggyűlési határozat jóváhagyásának hiánya miatt létre sem jött megállapodás és a pontosító rendelkezés kapcsán állítsa helyre a szerződéskötések előtt fennállott eredeti állapotot, ennek keretében határozzon a perbeli színes ábrás védjegy kapcsán az alperes védjegyjogosultként történő törléséről és a felperes védjegyjogosultként

történő bejegyzéséről, továbbá 7.400.000 forint és ennek kamata iránt kártérítési igényt is támasztott az alperessel szemben.

Az alperes a kereset elutasítását indítványozta, azzal védekezve, hogy a védjegy „Vetindex” szóelemét és a kiadvány koncepcióját ő találta ki, ezért az ahhoz fűződő szellemi jogok őt illetik meg. Egyben viszontkeresetet terjesztett elő, amelyben annak megállapítását kérte elsődlegesen, hogy a felek között nem jött létre szerződés a védjegynek a felperesi társaság javára történő bejegyzéséről, másodlagosan azt, hogy azon szerződés, melynek alapján a védjegy a felperes javára lajstromozásra került, a taggyűlés jóváhagyó határozata hiányában érvénytelen. Jogkövetkezményként egyaránt azt kérte, hogy a bíróság rendelje el a védjegy tekintetében az alperes védjegyjogosultságának a törlését, majd ezzel egyidejűleg a felperes védjegyjogosultságának védjegylajstromból való törlését is, mivel a védjegyoltalom szerzői joga folytán őt, és nem a védjegyet engedély nélkül bejelentő felperest illeti.

Az elsőfokú bíróság, az alperes elismerésére is utalva, helyt adott a felperes eredeti állapot helyreállítása iránti keresetének. Megállapította, hogy a 2005. június 24-i Megállapodás és az ahhoz kapcsolódó 2005. november 21-i Pontosító rendelkezés a Ptk. 215. § (1) bekezdése értelmében nem jött létre, mivel azt a felperes saját, önálló képviselési joggal rendelkező ügyvezetőjével kötötte, de azt az 1997. évi CXIV. törvény (Gt.) 150. § (2) bekezdés j) pontjában írtak ellenére azt a taggyűlés nem hagyta jóvá. Ezért az alperes védjegyjogosultsági minőségének a védjegylajstromból való törlését indokoltnak tartotta. Ezzel a döntéssel egyben az alperes viszontkeresetének egy részét is teljesítettnek találta.

A további viszontkereseti kérelemmel kapcsolatban - amelyben az alperes azt kérte, hogy a felperes védjegyjogosultsága is törlésre kerüljön - az elsőfokú bíróság elutasító döntést hozott, mert az alperes kérelme lehetetlen jogkövetkezmény alkalmazására irányult. Okfejtése szerint a védjegy oltalma a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény 9. § (1) bekezdése értelmében a felperest illeti, az alperesi kérelem pedig a tartalma alapján a védjegy törlése iránti kérelemhez áll közel, azonban ilyen kérelmet csak a Hivatal előtt lehet előterjeszteni, nem a jelen eljárásra tartozik az a kérdés, hogy a védjegy oltalma sérti-e az alperes szerzői jogait.

Mindezek megállapítása után „utalásképpen” rögzítette az álláspontját a felperesi védjegybejelentés alperesi engedélyhez kötöttségét illetően és arról, hogy az alperes miként rendelkezett a Vetindex megjelölés felől.

Az elsőfokú ítélet 13. oldalának első bekezdésében tényként megállapította, hogy az alperes azért hozta létre másodmagával a felperesi társaságot, hogy a megjelölést a megjelentetni szánt kiadványa címéül, gazdasági tevékenysége körében használja és ezt a célt a Szindikátusi Szerződésben már rögzítették is. E tényekből pedig az következik - a hatodik sorban megfogalmazottak szerint -, hogy az alperes az általa alkotott „Vetindex” megjelölést a felperesi társaság rendelkezésére bocsátotta. Majd a 13. oldal harmadik bekezdése első mondatában

rögzítette, hogy az alperes előadásán túl semmilyen adat nem merült fel arra nézve, hogy a tagok megállapodásának lényegével nyilvánvalóan ütköző módon a megjelölés védjegyjoltalma nem a társaságot, hanem annak csak egyik tagját, az alperest illette meg.

E két idézett indoklásrész mellőzését alappal kérte az alperes. Ennek kifejtése szükségtelen volt, mivel az ítélet indoklásában korábban helyesen mutatott rá, hogy annak a kérdésnek a vizsgálata, hogy a védjegy lajstromozására jogszerűen került-e sor a Hivatal előtt megindítandó törlési eljárásra tartozik. Amennyiben az alperes álláspontja szerint a védjegy lajstromozása szerzői jogát sérti, ezt az igényét az alperes a védjegy törlése iránti eljárásban érvényesítheti. Ugyanakkor az utalásképpen kifejtett érvekkel mégis állást foglalt olyan kérdésben, amelyet másik hatóságnak, másik eljárásban kell elbírálnia, illetve amely kérdés sem a keresetnek, sem a viszontkeresetnek nem volt tárgya. Ezért a másodfokú bíróság a fellebbezés alapján az ítélet indoklásából mellőzi a 13. oldal 1. és 3. bekezdésében írt kifogásolt megállapításokat.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése, 340. §-ának (1) bekezdése és 318. §-ának (1) bekezdése alapján nem találta alaposnak a felperes kártérítés iránti kereseti kérelmét, amelyet a Vetindex kiadványok megjelenésének megghiúsulása miatt terjesztett elő egyrészt az adatbázis átadásának elmaradása, másrészt az alperes személyes közreműködésének elmulasztása, harmadrészt a Megállapodás és a Pontosító rendelkezés megkötésével okozott jogi helyzet miatt. A harmadikként említett alperesi cselekmény tekintetében a bíróság kifejtette, hogy az alperes jogellenes, felróható magatartása megállapítható volt, mivel a szerződéssel elvonta a felperestől a kiadási jogot, de okozati összefüggésbe mégsem nem hozható a kiadványok megjelenésének az elmaradásával, mivel a felperes nem tudott a szerződésekről, és kiadhatta volna a kiadványait.

Az elutasított kárigény kapcsán az ítélet 16. oldal első bekezdésének első mondatában szereplő indokolást vitatta a fellebbezés, amikor az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperes a Megállapodással lényegében elvonta a felperestől a további Vetindex kiadványok kiadási jogát. Az ítélet jogerős rendelkezései és korábban kifejtett indokai szerint azonban a panaszolt jogi helyzet létre sem jött, tekintettel arra, hogy a vizsgált szerződések a taggyűlés jóváhagyásának hiányában alaki hibában szenvedtek. A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a létre nem jött vagy érvénytelen szerződés esetében nincs helye a szerződési szándék értelmezésének, és jelentőséget sem nyerhetett, mivel a kárfelelősség további elemei sem voltak megállapíthatóak. Ennek folytán szükségtelenül tett megállapítást az elsőfokú bíróság a kiadási jog megvonása tekintetében, ezért a fellebbviteli bíróság az alperes által sérelmezett mondatrészt szintén mellőzte a határozat indoklásából.

Megállapítható tehát, miszerint az elsőfokú bíróság a fellebbezésben vitatott érvekre szükségtelenül tért ki, mert ezek vizsgálatára és értékelésére sem a keresettel, sem

a viszontkeresettel megszabott körben nem kellett sor kerülni, ezért a sérelmezett indokolás-részek mellőzésének volt helye.

Mindezek folytán a fellebbezésben és az ellenkérelemben az alperes szerzőségének, tulajdonjogának a meglétével vagy hiányával, a felperes származtatott vagy saját felhasználási jogával, a gazdasági tevékenységgel kapcsolatos megállapodásoknak a kérdésében kifejtett jogi érvek nem bírtak jelentőséggel.

A Pp. 247. §-ának (2) bekezdésének első fordulata értelmében a fellebbezési, illetőleg a csatlakozó fellebbezési kérelmet az elsőfokú ítéletnek fellebbezéssel, illetőleg csatlakozó fellebbezéssel nem érintett részére nem lehet kiterjeszteni.

A fellebbviteli bíróság osztotta a felperes azon álláspontját, hogy a Pp. felhívott rendelkezése alapján utólagosan nincs lehetőség arra, hogy az alperes a fellebbezését kiterjessze olyan, az ítélet indokolásában szereplő megállapításokra, amelyeket az eredetileg, határidőben előterjesztett fellebbezésében még nem sérelmezett. Annak nincs akadálya, mint ahogy az alperes élt is ezzel a lehetőséggel, hogy a fellebbezésből egyes kérelmeket elhagyjon, azonban azokat nem cserélheti fel másokkal, mert az egyértelműen a fellebbezés meg nem engedett kiterjesztésére vezetne. Ennek folytán a másodfokú tárgyaláson megjelölt újabb indokolás-részek nem képezhették a másodfokú elbírálás tárgyát, így az ítéltábla nem vizsgálta a 13. oldal 2. bekezdésében, a 15. oldal 1. és 2. bekezdésében, valamint a 16. oldal 2. és 5. bekezdésében írt kifogásolt megállapításokat.

A fentiekben kifejtettek alapján a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezéseit nem érintette, fellebbezett indokolás-részeit a rendelkező részben foglaltak szerint mellőzte.

Az alperes módosított fellebbezése részben eredményre vezetett, ezért a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján a felperes köteles megfizetni a fellebbezéssel felmerült másodfokú perköltségét, ami 5 000 forint fellebbezési illetéket, továbbá 12 500 forint ügyvédi munkadíjat foglal magában.

, 2010. szeptember 14.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Pullai Ágnes s.k.
s.k.
előadó bíró

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea
bíró

A kiadmány hiteléül:
bírószági ügyintéző